

ה"ט 53685/11/18 - פואד גריפאת נגד שאול דגן

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 53685-11-18 גריפאת נ' דגן
תיק חיצוני:

מבקש	בפני כב' השופט יוסף סוהיל - סגן נשיא
נגד	פואד גריפאת
משיב	שאול דגן

החלטה רקע

1. ענייננו בבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001.

נטען בבקשה כי בשל חוב כספי שחב המבקש למשיב, הוא נתון לאיומים מצד המשיב, "דרך גורמים שלישיים", במטרה לגבות ממנו את החוב. האיומים, על-פי הנטען, הגיעו לאוזניו של המבקש דרך שתיים שלוש שיחות טלפון אנונימיות, שבחלק מהן האיש מהעבר השני של הקו טען שהוא שותפו של המשיב לשלוחו, "...וכדאי לי לשלם את הכסף, אחרת הם ידעו מה לעשות והם יפעלו בדרכים לא טובות."

2. בדיון שהתקיים בתאריך 22/11/18, במעמד צד אחד, ניתן צו זמני למניעת הטרדה מאיימת. דיון במעמד הצדדים התקיים ביום 28/11/18.

דיון והכרעה

3. במהלך הדיון, נחקר המבקש על תצהירו שניתן בתמיכה לבקשתו, וחזר על גרסתו, אך לא היו באמתחתו ראיות כלשהן, מלבד עדותו, לתמוך בטענותיו בדבר השמעת האיומים. לא עדים ולא הקלטות.

מנגד הכחיש המשיב נחרצות כל אשר נטען כלפיו, בדבר השמעת איומים מטעמו, במטרה לגבות את החוב.

4. אקדים אחרית לראשית ואומר, כי לאחר ששמעתי עדויות המבקש והמשיב, הגעתי לכלל מסקנה כי **דין הבקשה להידחות**.

עמוד 1

5. אין חולק כי המבקש חב למשיב סכום כסף נכבד, מעל 200,000 ₪. ואין חולק כי המשיב החל נוקט הליכי הוצל"פ נגד המבקש, בעוד הלה פתח לאחרונה בהליכי פשיטת רגל.
- אין גם חולק כי המעשים המתוארים על ידי המבקש מהווים הטרדה מאיימת, כהגדרתה בסעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת.
6. אמנם, נטל ההוכחה בהליך לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת הינו כפי נטל ההוכחה בהליך אזרחי רגיל. משמע, על מבקש הצו להוכיח כי אכן התקיימה הטרדה מאיימת כהגדרתה בסעיף 2 לחוק (ראה לדוגמה: ע"א (נצ') 1215/06 **עבוד נהלא נ' מזאוי פאתנה** (12/4/07)).
- אך נשאלת השאלה האם די היה בעדותו של המבקש, המייחסת למשיב מעשים פליליים חמורים, יחסית, ללא שהיא נתמכת בראיות נוספות כלשהן, כדי להוכיח את גירסתו. לפנינו, למעשה, עדות יחידה של בעל דין, שאין לה סיוע, על כל המשתמע מכך.
- זאת ועוד, ברמת האמינות, לא מצאתי להעדיף גירסת המבקש על פני גירסת המשיב.
7. בנסיבות המקרה הספציפי, מיוחסים למשיב, כאמור, מעשים פליליים חמורים. ומשכך, סבורני כי רמת ההוכחה הנדרשת מהמבקש גבוהה יותר מאשר בהליך אזרחי רגיל.
- יתרה מזו, על בית המשפט להקפיד יותר עם המבקש משמדובר בצו למניעת הטרדה מאיימת. יפים בהקשר זה הדברים שנאמרו ע"י כב' השופט דנציג, ב-רע"א 2327/11 **פלוני נ' פלוני** (28/14/11):
- "24. צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם ואינו עניין דיון ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה. משכך, ולאור העובדה כי אין מדובר בעניין דיון ג דא, ברי כי אין מקום ליתן צו כאמור מכוח סמכותו הטבועה של בית המשפט."
8. לאור המקובץ לעיל, ומשלא עלה בידי המבקש להוכיח טענותיו העובדתיות, לא נותר אלא לדחות את הבקשה.
- בנסיבות, ובהתחשב בכך שהבקשה נדחתה רק משום שלא עלה בידי המבקש להוכיח טענותיו העובדתיות, ראיתי להשית עליו הוצאות משפט מתונות, יחסית.
- התובע ישא בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד לנתבע בסכום של 3,000 ₪, ואשר ישולמו תוך 30 יום מיום המצאת פסק הדין.
- המזכירות תמציא לצדדים.

ניתנה היום, כ"א כסלו תשע"ט, 29 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.